

Lūgšanas nepieciešamība

Mācītājs A. C. Šulcs

Mūsu Dievs, mūsu Kristus katrā Viņa valstībā dzimuša cilvēka priekšā ir nolīcis konkrētas nepieciešamības. Par laimi, mums ir līdzjūtīgs, labvēlīgs un pacietīgs Dievs. Bet mums ir Dievs, kurš arī sauc pildīt pienākumus. Ja neesam pret tiem uzmanīgi, mēs aiziesim mūžīgajā nāvē, jo bez paklausības nav mazgāšanas ar Jēzus asinīm.

Dažādos laikos un vietās cilvēkiem ir bijušas dažādas idejas par to, kas ir Kristus. Piemēram, agrīnā draudze Kristu attēloja kā To, kurš meklē tuvību ar cilvēku. Populāra kļuva Salamana augstā dziesma. Šīs tuvās mīlestības attiecības agrīnajai draudzei ar mūsu Kungu Jēzu Kristu palīdzēja iziet cauri desmit smagām vajāšanām pirmajos 300 gados. Viduslaikos Kristus tika attēlots kā tāls, bargs Soģis, ko jābīstas un jāgodā. Komunisma laikos Kristus tika pasniegts kā lielais Atbrīvotājs no sociālās netaisnības. Šodien lielākajā daļā rietumu zemju Kristus tiek attēlots kā Tas, kurš ir bezgalīgi līdzjūtīgs, tolerances pārpilns, kurš neizvirza nekādas prasības, neko nesagaida un nedisciplinē Savus ļaudis. Daudz dzirdam, ka Kristus dara visu, mums nav jādara nekas. Ja reiz Viņu pieņemam, mums ir brīvbiļete uz debesīm, kas nekad netiks anulēta, lai ko mēs darītu.

Kā mēs dzīvojam, parāda, kāda veida Dievs mums ir. Mērīsim savu priekšstatu par mūsu Kungu pēc tā, kā Viņš vispirms iepazīstināja mūs ar Sevi. Ļausim Viņam mūs šķīstīt no visa veida nepareizas uztveres. Tas aizvedīs mūs uz 1. Mozus grāmatu, uz Dieva visaugstākās mīlestības dārzu, kur jāsākas visai teoloģijai.

Un Dievs Tas Kungs ņēma cilvēku un ielika viņu Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un sargātu. Un Dievs Tas Kungs pavēlēja cilvēkam, sacīdams: „No visiem dārza kokiem ēzdams ēd, bet no laba un ļauna atzīšanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi” (1. Moz. 2:15-17).

Šeit pirmās sarunas Ēdenes dārzā galvenie punkti:

1. Dievs uzliek cilvēkam atbildību – kopt un sargāt dārzu (15. p.).
2. Dievs nosaka Dieva/cilvēka attiecību likumu – uzliek ierobežojumus (16. p.).
3. Dievs atklāj, kādas būs sekas, ja Viņa likumiem nepaklausīs (17. p.).

Šis ir pirmās lietas, ko Dievs grib, lai par Viņu zinām, un mēs tās nedrīkstam aizmirst. Šādu un vēl vairāk, bet nekad mazāk, Dievu mēs atrodam katrā Bībeles nodaļā. Un tā arī beidzas Bībele: *Svētīgi, kas mazgā savas drēbes, lai tiem būtu daļa pie dzīvības koka un varētu pa vārtiem ieiet pilsētā* (Atkl. 22:14).

Atbildība – likumi – sekas. Jebkura teoloģija bez šiem pamatiem ir bezvērtīga.

Ja mūsu ticība netiek pārvērsta darbībā, mēs nekad netiksim pie dzīvības koka. Ir dārzs, ko sargāt, un likums, kam paklausīt. Ir sekas, ko jāpiedzīvo, ja nepaklausām Dieva likumam. Sekas ir nāve – mūžīgā nāve.

Daļa no tā, ko nozīmē sargāt dārzu, ir sevis veltīšana lūgšanas nepieciešamībai. Vēl Viņš tiem stāstīja līdzību par to, ka tiem aizvien būs lūgt Dievu un nebūs pagurt. Un Dievs lai nedotu tiesu Saviem izredzētiem, kas dienu un nakti viņu piesauc, kaut gan Viņš vilcinās? Es jums saku: Viņš viņu lietu izlems visai drīz. Bet vai Cilvēka Dēls, kad Tas nāks, atradīs ticību virs zemes? (Lūk. 18:1,7,8).

Es nezinu citu vietu Bībelē, kur ir lielāks uzsvars uz lūgšanas nepieciešamību. Ieskatīsimies, kādus vārdus Jēzus izmanto, lai uzsvērtu Savu viedokli.

Būs lūgt. Tas runā par nepieciešamību. Tas nozīmē, ka tā ir saistoša atbildība.

Aizvien būs lūgt. Tas nozīmē, ka lūgšanu nevar izlaist.

Nebūs pagurt. Tas nozīmē, ka te nav attaisnojuma.

Cilvēkam jābūt *dedzīgam* šajā lietā, piesaucot dienu un nakti.

Draugs, vai lūgšana tev ir absolūta nepieciešamība katru dienu bez izņēmuma, jeb tā ir iespēja, kuru tu izmanto, kad laiks, apstākļi un jušana atļauj? Vai tu vari izravēt nezāles no dārza, lai nestu daudz augļu, ja atļauj nolaidības sēklām sakuplot?

Cik daudz tu patiesībā lūdz? Es nedomāju lūgšanu pa ceļam, kad vadi mašīnu vai esi darbā. Es runāju par tāda veida lūgšanu, kāda šeit minēta: kad tev prātā nav nekā cita kā tikai Dievs. Jēzus regulāri lūdza tādā veidā. Tas ir lūgšanu darbs. Efektīva, dedzīga taisnā cilvēka lūgšana daudz iespēj.

Liela draudzes daļa nepieņem „būs lūgt” – lūgšanas nepieciešamības noteiktību. Tādēļ arī daudzās draudzēs nav atsevišķas lūgšanu sapulces, kaut arī Jēzus teica: *Vai nav rakstīts: Mans nams taps nosaukts lūgšanas nams visām tautām?* (Mrk. 11:17.) Daudzās mūsu draudzēs gaisa kondicionieris ir nepieciešamība, bet ne lūgšanu sapulces. Dievs ir teicis mums lūgt par pazudušajiem, par atmodu, par slimajiem, par draudzes vadītājiem, vienam par otru, par vajātājiem, par nabadzīgajiem, par tiem, kam salauztas sirdis, par ievainotajiem u.c. Tavam mācītājam un vajātājiem katru dienu jātop pieminētiem tavās lūgšanās. Tā ir nepieciešamība.

Jēzus bagātajam jauneklim teica pārdot visu, kas ir, lai iemantotu mūžīgo dzīvību. Kad jauneklis nepaklausīja, viņš palika pazudis. Mēs esam pazuduši, ja nedarām, ko Jēzus liek darīt. Kad esam dzimuši no Dieva, uzreiz tiekam salikti vienā jūgā ar Jēzu (Mat. 11:29). Bet, ja mēs nevelkam, Viņš mūs izjūgs. Jēzus lika mums lūgt, ja to nedarām, mēs nebūsim labāki par bagāto jaunekli.

Lūgšana ir gan privilēģija, gan pienākums. Tai jābūt mūsu nepieciešamību sarakstā, mūsu „būs darīt” sarakstā. Ja neieejam tajā, mēs esam nelietīgi kalpi ar nezāļu pilnām neauglīgām dzīvēm. Jēkabs teica:

jums nav tāpēc, ka nelūdzat. Mēs esam nabagi, jo nelūdzam, draudze ir garīgi nabaga, jo nelūdz. Cilvēks, kurš nenododas lūgšanu darbam, ir kā karavīrs uniformā, kurš atsakās šaut. Viņš izvairās no savas atbildības.

Būsim praktiski. Šeit ir ieteikumi.

1. Pārceļ lūgšanu no „ja man būs noskaņojums” vai „ja tam pietiks laika manā dienas kārtībā” saraksta uz nepieciešamību sarakstu kā kaut ko tādu, kas jādara, pirms katra diena beidzas.

2. Izveido lūgšanu sarakstu. Uzraksti cilvēkus un vajadzības, ko katru dienu jānes Dieva priekšā. Tad, saskaņā ar Svētā Gara vadību, pievieno vēl jaunas vajadzības.

3. Cik vien iespējams, nosaki regulāru vietu un laiku katras dienas lūgšanai.

4. Jautā Dievam, cik daudz Viņš grib, lai tu katru dienu vai ik nedēļu lūdz, tad uzņemies to tāpat, kā esi apņēmies katru dienu iet uz darbu, ievērot ārsta norādījumus vai iznest atkritumus.

Vai esi noguris no biežās teikšanas: es zinu, ka nelūdzu pietiekami daudz? Vai esi noguris visu laiku būt tādēļ vainīgs? Tad lūdz to Kungu pateikt, cik daudz Viņš grib, lai tu lūgtu. Tev nav jāuztraucas, ka Viņš tev prasīs lūgt tik daudz, ka vajadzēs atstāt novārtā dzīvesbiedra un bērnu vajadzības jeb nepieciešamību pastaigāties pa parku. Tomēr Viņš prasīs tev aizvākt traucēkļus no savas dzīves, kas kavē ņemt laiku lūgšanai. Atceries, ka *Viņa baušļi nav grūti* (1. Jāņa 5:3).

Atceries, ka Dievs grib, lai esi stiprs. Tu nepadarīsi cilvēku stipru, apliecot viņam ķēdes, ne arī sakot, lai neko nedara, un ļaujot ēst nepilnvērtīgu barību. Esi uzticīgs lūgšanai. Un bez tava minimālā lūgšanu laika Tas Kungs reizēm pagodinās tevi ar uzdevumu lūgt par īpašām vajadzībām, piemēram, kā Ābrahāms lūdza par Sodomu. Esi uzticīgs, taču nekrīti panikā, ja kādu dienu nevari iekļauties vajadzīgajā laikā, jo lietas notiek ārpus tavas kontroles. Nepārtrauc plānot, drīzāk pārplāno, lai nedēļas beigās vari teikt, ka esi izpildījis savu apņemšanos.

Ja dari šīs lietas, tu nekad nedosies gulēt ar pelnītu vainas apziņu: es neesmu pietiekami daudz lūdzis. Tev drīzāk būs uzticīgā kalpa svētība, kas nesīs prieku par paklausību un sagatavos dzert no dzīvības ūdens, kas izplūst no Dieva troņa.